

[Jουλ-Madsen.]

fjerne de uretfærdigheder, som den 15. almindelige vurdering medfører for et stort antal mennesker. Vi kunne komme her i dag, hvis vi ville det, med et lovforslag, og hvis finansministeren ikke er villig til at drøfte tingene, må vi alene eller sammen med andre komme med det lovforslag. Men vi vil gerne spørge den højtærede finansminister her i dag, om han vil medvirke til i en drøftelse i folketingets skatteudvalg at løse de problemer, jeg og andre talere her i dag har påpeget. Jeg vil gerne have et svar fra finansministeren om, hvorvidt han er villig til i folketingets skatteudvalg at tage hele denne sag op til fornyet behandling og overvejelse.

Gert Petersen: Hr. Niels Helveg Petersen fremsatte nogle betragtninger om ting, som jeg har sagt om Danmarks EF-politik.

Hr. Niels Helveg Petersen er ikke enig i, at der er tale om en glidning, at der er tale om brudte løfter fra EF-tilhængernes side i de 3/4 år, der er gået, siden vi blev medlem af fællesmarkedet. Han hævder, at det er et mesterstykke i demagogi, når man kan påstå sådan noget.

Må jeg have lov til at minde om, at før vi kom til den skæbnesvangre folkeafstemning for nu godt et år siden, da sagde man, at Danmarks valutariske problemer ville blive løst, hvis vi kom ind i fællesmarkedet. Den daværende statsminister sagde, at der ville kun være et lille restproblem tilbage. Man sagde, og befolkningen fik det indtryk, at i det store og hele ville dette problem, der har redet Danmark som en mare igennem mange år, blive løst, hvis vi kom ind i fællesmarkedet.

Hr. Niels Helveg Petersen sidder og ryster på hovedet, og det er hans gode ret. Det er også hans gode ret at sige, at han har sagt noget helt andet rundt omkring. Men jeg ved, hvilken fornemmelse befolkningen og vælgerne sad tilbage med, og det tror jeg er nok så afgørende. Man sagde dette, uanset at f.eks. det økonomiske råds formandskab advarende havde gjort opmærksom på, at den valutagevinst, som måtte påregnes for landbrugets vedkommende, nødvendigvis ville føre til en øget import både med henblik på det øgede forbrug, som skyldtes valutagevinsten, og med henblik på øgede

investeringer, der dels skyldtes valutagevinsten, dels forventningen om et stort op-sving, og at valutagevinsten dermed ville svinde ind, så muligheden for, at man kunne klare Danmarks valutariske problemer ad denne vej, var ret så diskutabel.

Sandheden er jo også, at vi i år står med et valutaunderskud, der er 3 eller 4 gange så stort som valutaunderskuddet sidste år, og at man i det økonomiske sekretariat regner med og forudsiger, at valutaunderskuddet vil være af samme størrelse til næste år.

Så lægger hr. Niels Helveg Petersen ansvaret på den politik, den nuværende regering har ført. Jeg skal da villigt medgive hr. Niels Helveg Petersen, at sådan nogle indgreb, som regeringen nu foreslår, er indgreb af en type — jeg har ikke dermed taget stilling til detaljerne i dem — som vi fra socialistisk folkepartis side har efterlyst i årevis, og selvfølgelig har det svækket Danmarks økonomiske situation, at man ikke har taget sådanne skridt tidligere. Men det er dog alligevel lige stærkt nok, at bebrejdelsen kommer fra den politiske ordfører for det radikale venstre, som var det tredje ben i en regering, under hvilken Danmark oplevede det største valutaunderskud nogen sinde, et valutaunderskud, som langt overgår det, som bliver resultatet af dette års anstrengelser, et valutaunderskud, som i høj grad skyldtes den letsindige politik, som VKR-regeringen førte, fordi man skulle demonstrere, at man var i stand til at presse renten ned.

Så er der prisstigningerne. Man siger fra hr. Niels Helveg Petersens side, at de skyldes ikke fællesmarkedet. Se, jeg ville være demagog, jeg ville levere et mesterstykke i demagogi, hvis jeg hævdede, at de kun skyldtes fællesmarkedet, men man kan ikke komme og påstå, at de slet ikke skyldes fællesmarkedet. Vi har haft rekordagtige prisstigninger, og sandsynligvis halvdelen af dem skyldes fællesmarkedet. Det fremgår da også ganske klart, når den danske regering proklamerer, som landbrugsministeren har gjort, at den politik, Danmark støtter inden for fællesmarkedet, er en moderat højprispolitik — en moderat højprispolitik. Det er ikke alle regeringer inden for EF, der støtter denne politik, men det er altså den, Danmark har lagt sig på, og den må naturligvis omsætte sig i kraftige priser set fra